

*** it-1 σ. 1019 Ευλογία ***

Η ευλογία του Ιεχωβά σε ένα άτομο ή σε έναν λαό εξαρτάται από την υπακοή τους σε αυτόν. (Εξ 23:25) Οι διαμετρικές αντιθέσεις που περιγράφονται στα **κεφάλαια 27 και 28 του Δευτερονομίου** δείχνουν καθαρά ότι η κατάρα του Ιεχωβά, αποτέλεσμα της οποίας είναι η αυστηρή τιμωρία, πλήττει τους ανυπάκουους, ενώ η ευλογία του αναπαύεται στους υπάκουους, φέρνοντας πνευματική ευημερία και κάλυψη των υλικών τους αναγκών, και γίνεται έκδηλη στα σπίτια τους, στη γη τους, στους απογόνους τους, στα ζώα τους, στα τρόφιμά τους, στα ταξίδια τους και σε κάθε τους πράξη. «Οι ευλογίες είναι για το κεφάλι του δικαίου». (Παρ 10:6, 7) Όταν ο λαός του Ιεχωβά υπακούει πιστά, εκείνος ευαρεστείται να “ανοίγει τις πύλες των υδάτων των ουρανών και να εκχέει ευλογία ώσπου να μην υπάρχει πια έλλειψη”.—Μαλ 3:10.

Κεφάλαιο 27

*** w92 1/11 σ. 11 παρ. 6 Η Εκπαίδευση στους Βιβλικούς Χρόνους ***

Η Αγία Γραφή παρέχει αποδείξεις για το γεγονός ότι οι Ισραηλίτες ήταν εγγράμματος λαός. Πριν ακόμη μπουν στη Γη της Επαγγελίας, τους είχε λεχτεί να γράψουν τους νόμους του Ιεχωβά στους παραστάτες τους και στις πύλες τους. (**Δευτερονόμιον 6:1, 9· 11:20· 27:1-3**) Αν και αυτή η εντολή ήταν χωρίς αμφιβολία συμβολική, ασφαλώς δεν θα είχε κανένα νόημα για το μέσο Ισραηλίτη αν αυτός δεν ήξερε ανάγνωση και γραφή. Διάφορες περικοπές, λόγου χάρη τα εδάφια Ιησούς του Ναυή 18:9 και Κριταί 8:14, *MNK*, δείχνουν ότι και άλλα άτομα, εκτός από ηγέτες σαν τον Μωυσή και τον Ιησού του Ναυή, ήξεραν να γράφουν πολύ καιρό προτού καθιερωθεί η μοναρχία στον Ισραήλ.—Έξοδος 34:27· Ιησούς του Ναυή 24:26.

*** it-1 σ. 818 Εβάλ, Όρος ***

Ο Μωυσής είπε στους Ισραηλίτες πως όταν ο Ιεχωβά θα τους έφερνε στη γη που επρόκειτο να πάρουν στην κατοχή τους, “τότε θα έδιναν την ευλογία πάνω στο Όρος Γαριζίν και την κατάρα πάνω στο Όρος Εβάλ”. (Δευ 11:29, 30) Επίσης τους έδωσε την οδηγία να διαλέξουν μεγάλες, άκοπες πέτρες, να τις ασπρίσουν με ασβέστη και να τις στήσουν στο Όρος Εβάλ. Εκεί επρόκειτο να στήσουν ένα θυσιαστήριο, πάνω στο οποίο θα πρόσφεραν θυσίες στον Ιεχωβά. Ο Μωυσής είπε επίσης: «Πρέπει να γράψεις πάνω στις πέτρες όλα τα λόγια αυτού του νόμου, διατυπώνοντάς τα ξεκάθαρα».—**Δευ 27:1-8**.

*** w95 1/5 σ. 11 παρ. 13 Δεχτείτε την Αγία Γραφή ως Αυτό που Πραγματικά Είναι ***

Αργότερα, όταν ο Ιησούς του Ναυή διάβασε στο έθνος τις υποσχεμένες ευλογίες και τις κατάρες απαιτούνταν κάποια απόκριση. Ύστερα από κάθε κατάρα, δινόταν η οδηγία: «Και πας ο λαός θέλει ειπεί, Αμήν». (**Δευτερονόμιον 27:4-26**) Έτσι, σχετικά με κάθε σημείο, καταγράφηκε ότι εκείνοι συμφωνούσαν με το ότι ο Ιεχωβά καταδίκασε τις αναφερόμενες παραβάσεις. Πόσο εντυπωσιακό θα πρέπει να ήταν καθώς ολόκληρο το έθνος βροντοφώναζε ότι συμφωνούσε

*** it-1 σ. 818 Εβάλ, Όρος ***

Αφού ο Ισραήλ θα περνούσε τον Ιορδάνη, οι φυλές του Ρουβήν, του Γαδ, του Ασήρ, του Ζαβουλών, του Δαν και του Νεφθαλί θα έπρεπε να «σταθούν για την κατάρα στο Όρος Εβάλ» ενώ οι άλλες φυλές θα έπρεπε να «σταθούν να ευλογήσουν το λαό στο Όρος Γαριζίν». Σε εκείνη την περίπτωση θα απαγγέλλονταν οι ευλογίες που θα απολάμβαναν όσοι υπάκουαν στο νόμο του Θεού, καθώς και οι κατάρες ή οι αναθεματισμοί που θα έπλητταν όσους παρέβαιναν το νόμο του. (**Δευ 27:12-14**) Όταν θα εξαγγέλλονταν οι κατάρες για την ανυπακοή, όλος ο λαός έπρεπε να πει «Αμήν!», δηλαδή «Έτσι ας γίνει!», για να δείξουν ότι συμφωνούσαν πως όσοι έπρατταν την πονηρία ήταν άξιοι καταδίκης.—**Δευ 27:15-26**.

*** w86 1/11 σ. 26 Προσευχόμενοι Μπροστά σε Άλλους με Ταπεινή Καρδιά ***

Είναι κατάλληλο να πουν οι ακροατές ένα ευδιάκριτο «Αμήν» στο τέλος μιας δημόσιας προσευχής;

Ναι, αν επιθυμούν ή αισθάνονται την υποκίνηση να ενεργήσουν έτσι. Ο Παύλος μίλησε για το «Αμήν» που θα έλεγαν εκείνοι που άκουγαν μια προσευχή, αν και δεν ανέφερε συγκεκριμένα αν θα το έλεγαν δυνατά ή από μέσα τους. (1 Κορινθίους 14:16) Ωστόσο, κάτω από το Μωσαϊκό Νόμο, υπήρξε μια περίπτωση στην οποία οι Ισραηλίτες έλαβαν ειδική εντολή να πουν δυνατά «Αμήν». (**Δευτερονόμιον 27:14-26**) Έτσι, όταν το άτομο που προσεύχεται δείχνει ότι τελείωσε η προσευχή λέγοντας «Αμήν», είναι κατάλληλο να πουν και οι ακροατές «Αμήν» στην καρδιά τους ή ευδιάκριτα με χαμηλό τόνο φωνής. Οι γονείς θα πρέπει να εκπαιδεύουν τα παιδιά τους να δείχνουν κατάλληλη εκτίμηση με τον τρόπο που εκφράζουν ένα ήσυχο «Αμήν».

*** w09 1/6 σ. 27 Το Γνωρίζετε; ***

Γιατί λέμε «αμήν» στο τέλος της προσευχής;

Η λέξη «αμήν» αποτελεί μεταγραφή της εβραϊκής λέξης *’αμέν*. Προφέρεται συνήθως ομόφωνα από όσους ακούν μια προσευχή, έναν όρκο, μια ευλογία ή μια κατάρα, και σημαίνει βασικά «έτσι ας γίνει» ή «βεβαιώς». Εκείνοι που τη λένε δείχνουν ότι συμφωνούν με τις σκέψεις και τα αισθήματα που μόλις εκφράστηκαν. Όπως αναφέρει κάποιο σύγγραμμα, «η λέξη υποδηλώνει βεβαιότητα, αλήθεια, πιστότητα και απουσία αμφιβολίας». Στους Βιβλικούς χρόνους, δέσμευε επίσης νομικά

εκείνον που τη χρησιμοποιούσε απέναντι σε έναν όρκο ή σε μια διαθήκη και σε ό,τι αυτά συνεπάγονταν.—**Δευτερονόμιο 27:15-26.**

Στο κήρυγμα και στη διδασκαλία του, ο Ιησούς ξεκινούσε μερικές δηλώσεις του με τη λέξη «αμήν». Κάνοντάς το αυτό, τόνιζε την απόλυτη αξιοπιστία των όσων επρόκειτο να πει. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η λέξη *αμήν* του πρωτότυπου ελληνικού κειμένου μεταφράζεται με τις λέξεις «αληθινά» ή «αληθώς». (Ματθαίος 5:18· 6:2, 5· *Μετάφραση του Βάμβα*) Όταν αναφέρεται εις διπλούν, όπως συμβαίνει σε ολόκληρο το Ευαγγέλιο του Ιωάννη, η έκφραση του Ιησού μεταφράζεται ως «αληθινά, αληθινά». (Ιωάννης 1:51) Αυτός ο τρόπος με τον οποίο χρησιμοποιεί ο Ιησούς το «αμήν» λέγεται ότι είναι μοναδικός στα ιερά συγγράμματα.

Στις Χριστιανικές Ελληνικές Γραφές, ο τίτλος «Αμήν» εφαρμόζεται στον Ιησού για να δείξει ότι η μαρτυρία του είναι «πιστή και αληθινή».—Αποκάλυψη 3:14.

***** w19 Φεβρουάριος σ. 22-23 παρ. 14 Αγάπη και Δικαιοσύνη στον Αρχαίο Ισραήλ *****

¹⁴ Πάρτε για παράδειγμα τους Χαναναίους. Εκείνοι λάτρευαν άψυχα είδωλα αντί για τον αληθινό και ζωντανό Θεό. Ως αποτέλεσμα, είχαν εξαχρειωθεί. (Ψαλμ. 115:4-8) Στα πλαίσια της λατρείας τους, επιδίδονταν σε μιαιρές σεξουαλικές πράξεις και έκαναν φρικιαστικές θυσίες παιδιών. Παρόμοια, όταν οι Ισραηλίτες αψηφούσαν τον Ιεχωβά και επέλεγαν να λατρεύουν είδωλα, εξαχρειώνονταν και έβλαπταν τις οικογένειές τους. (2 Χρον. 28:1-4) Εκείνοι που βρίσκονταν σε θέσεις εξουσίας εγκατέλειπαν τους κανόνες του Ιεχωβά περί δικαιοσύνης. Έκαναν κατάχρηση της εξουσίας τους και καταδυνάστευαν τα αδύναμα και ευάλωτα άτομα. (Ιεζ. 34:1-4) Ο Ιεχωβά είχε προειδοποιήσει τους Ισραηλίτες ότι θα εκτελούσε κρίση εναντίον εκείνων που έβλαπταν ανυπεράσπιστες γυναίκες και παιδιά. (**Δευτ. 10:17, 18· 27:19**) Από την άλλη πλευρά, ο Ιεχωβά ευλογούσε τον λαό του όταν ήταν όσιοι σε εκείνον και μεταχειρίζονταν ο ένας τον άλλον δίκαια.—1 Βασ. 10:4-9.

***** g00 8/2 σ. 3 Οικογένειες Χωρίς Πατέρα—Σημείο των Καιρών *****

ΠΟΙΟ πιστεύετε ότι είναι το σοβαρότερο κοινωνικό πρόβλημα των ημερών μας; Σύμφωνα με μια δημοσκόπηση στις Ηνωμένες Πολιτείες, σχεδόν το 80 τοις εκατό των ερωτηθέντων πιστεύουν ότι είναι «η απουσία του πατέρα από το σπίτι». Όπως έδειξε αυτή η δημοσκόπηση, πάνω από 27 εκατομμύρια παιδιά στις Ηνωμένες Πολιτείες ζουν χωριστά από το βιολογικό τους πατέρα, και ο αριθμός αυτός αυξάνεται ταχύτατα. Μια έκθεση του Ταμείου των Ηνωμένων Εθνών για τα Παιδιά (UNICEF) αναφέρει ότι περίπου το 50 τοις εκατό των λευκών παιδιών που γεννήθηκαν στις Ηνωμένες Πολιτείες από το 1980 και έπειτα «θα περάσουν μέρος της παιδικής τους ηλικίας σε μονογονεϊκή οικογένεια. Για τα μαύρα παιδιά, η αναλογία είναι περίπου 80%». Γι' αυτό, η εφημερίδα *Η.Π.Α. Σήμερα (USA Today)* ανέφερε ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι «η χώρα με τις περισσότερες οικογένειες χωρίς πατέρα».

Ωστόσο, ένα άρθρο του περιοδικού *Δι Ατλάντικ Μάνθλι (The Atlantic Monthly)* παρατηρεί: «Η αύξηση των διαλυμένων οικογενειών δεν παρατηρείται μόνο στην αμερικανική κοινωνία. Είναι φανερό σχεδόν σε όλα τα προηγμένα κράτη, περιλαμβανομένης και της Ιαπωνίας». Και μολονότι είναι δύσκολο να βρει κανείς στατιστικά στοιχεία, πολλά αναπτυσσόμενα κράτη φαίνεται πως αντιμετωπίζουν παρόμοια κρίση. Σύμφωνα με το περιοδικό *Παγκόσμια Επιφυλακή (World Watch)*, «οι άντρες [στις φτωχές χώρες] συχνά εγκαταλείπουν τις συζύγους και τα παιδιά τους εξαιτίας των αυξανόμενων οικονομικών πιέσεων». Μάλιστα, μια έρευνα που έγινε σε κάποια χώρα της Καραϊβικής αποκάλυψε ότι μόνο το 22 τοις εκατό των πατέρων που είχαν οχτάχρονα παιδιά ζούσαν πραγματικά με τα παιδιά τους.

Παιδιά που μεγάλωναν χωρίς πατέρα ήταν κάτι το συνηθισμένο ακόμη και στους Βιβλικούς χρόνους. (**Δευτερονόμιο 27:19·** Ψαλμός 94:6) Εκείνη την εποχή, όμως, ο κύριος λόγος για αυτό ήταν ο θάνατος του πατέρα. «Σήμερα», λέει ο συγγραφέας Ντέιβιντ Μπλάνκενχορν, «στις περισσότερες περιπτώσεις, το ότι τα παιδιά μένουν χωρίς πατέρα αποτελεί επιλογή του ίδιου του πατέρα». Πράγματι, όπως θα δούμε, η αύξηση των παιδιών που μεγαλώνουν χωρίς πατέρα αποδεικνύει ότι πολλοί άνθρωποι σήμερα είναι «άστοργοι». Σύμφωνα με την Αγία Γραφή, αυτή είναι μία ακόμη απόδειξη του ότι βρισκόμαστε στις «τελευταίες ημέρες».—2 Τιμόθεο 3:1-3.

Τα μικρά παιδιά, όμως, ζουν μια προσωπική τραγωδία όταν εξαφανίζεται ο πατέρας από τη ζωή τους. Ξεκινάει ένας κύκλος πόνου και συντριβής που μπορεί να έχει μακροπρόθεσμες συνέπειες. Σε αυτή τη σειρά των άρθρων, λοιπόν, θα ασχοληθούμε με αυτόν τον κύκλο, όχι για να αποκαρδιώσουμε τους αναγνώστες, αλλά για να δώσουμε πληροφορίες που μπορούν να βοηθήσουν τις οικογένειες να αναχαιτίσουν αυτή την καταστροφική τάση.

***** km 11/80 σ. 3 Συναθροίσεις Βοηθητικές για Μαθήτευσι *****

Πώς έπρεπε τα παιδιά να θεωρούν τους γονείς τους; (Λευιτ. 19:3· **Δευτ. 27:16·** Δευτ. 5:16)

***** w03 1/11 σ. 15 παρ. 11 Πιστές Χριστιανές Γυναίκες—Πολύτιμες ως Άτομα που Λατρεύουν τον Θεό *****

Ο Ιεχωβά εξέφραζε συχνά το ενδιαφέρον του για την ευημερία των χηρών. (**Δευτερονόμιο 27:19·** Ψαλμός 68:5· Ησαΐας 10:1, 2) Αυτός δεν έχει αλλάξει. Εξακολουθεί να ενδιαφέρεται βαθιά, όχι μόνο για τις χήρες, αλλά και για τις μεμονωμένες μητέρες καθώς και για τις γυναίκες που είναι άγαμες κατόπιν δικής τους επιλογής ή δεν έχουν βρει κατάλληλο Χριστιανό σύζυγο. (Μαλαχίας 3:6· Ιακώβου 1:27) Αν είστε μεταξύ αυτών που υπηρετούν πιστά τον Ιεχωβά χωρίς την υποστήριξη ενός Χριστιανού συντρόφου, μπορείτε να νιώθετε βέβαιες ότι είστε πολύτιμες στα μάτια του Θεού.

*** w96 1/10 σ. 13 παρ. 18-19 «Να Ακολουθείτε την Πορεία της Φιλοξενίας» ***

Η σπουδαιότητα της καλοσύνης, της γενναιοδωρίας και της φιλοξενίας προς τους άλλους, ιδιαίτερα προς τα άτομα που βρίσκονται σε ανάγκη, μπορεί να γίνει αντιληπτή από τον τρόπο με τον οποίο φερόταν ο Ιεχωβά στους Ισραηλίτες όταν εκείνοι παρέλειπαν να ασκούν αυτές τις ιδιότητες. Ο Ιεχωβά κατέστησε σαφές ότι η καλοσύνη και η γενναιοδωρία προς τους ξένους και προς εκείνους οι οποίοι έχουν ανάγκη συμπεριλαμβάνονται στα όσα απαιτούνται για να λαβαίνει ο λαός του τις συνεχείς ευλογίες Του. (Ψαλμός 82:2, 3· Ησαΐας 1:17· Ιερεμίας 7:5-7· Ιεζεκιήλ 22:7· Ζαχαρίας 7:9-11) Όταν το έθνος έδειχνε επιμέλεια στην εκτέλεση αυτών καθώς και άλλων απαιτήσεων, ευημερούσαν και απολάμβαναν υλική και πνευματική αφθονία. Όταν απορροφούνταν στις ιδιοτελείς προσωπικές επιδιώξεις τους και παρέλειπαν να εκδηλώνουν αυτές τις γεμάτες καλοσύνη ιδιότητες σε εκείνους που βρίσκονταν σε ανάγκη, ο Ιεχωβά τούς καταδίκασε και τελικά λάβαιναν από αυτόν δυσμενή κρίση.—**Δευτερονόμιον 27:19· 28:15, 45.**

¹⁹ Πόσο σημαντικό είναι, λοιπόν, να κάνουμε αυτοεξέταση και να δούμε αν ζούμε σε αρμονία με τα όσα αναμένει ο Ιεχωβά σε αυτό το ζήτημα! Αυτό αληθεύει ιδιαίτερα σήμερα αν λάβουμε υπόψη το ιδιοτελές και διαιρετικό πνεύμα που επικρατεί στον κόσμο.

*** w81 1/11 σ. 18-19 παρ. 8-9 Ο Θεός της Αγάπης Μισεί το Διαζύγιο ***

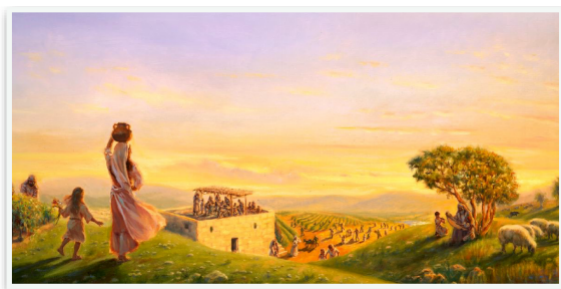
Ο Ιεχωβά Θεός μισεί το αντιγραφικό διαζύγιο επειδή, πρώτα απ' όλα, είναι αμάρτημα εναντίον του. Αυτός έχει επενδυμένα συμφέροντα στο θεσμό του γάμου κι έτσι οποιοσδήποτε πηγαίνει ενάντια στο θέλημά του σχετικά μ' αυτόν στην ουσία αμαρτάνει ενάντια στον Θεό. Το ότι η μοιχεία είναι αμάρτημα ενάντια στον Θεό μπορούμε να το δούμε απ' αυτά που είπε ο Ιωσήφ στη γυναίκα του Πετεφρή όταν αυτή προσπάθησε να τον παρασύρει και να γίνει συνένοχος σε μοιχεία: «Πώς να πράξω τούτο το μέγα κακόν, και να αμαρτήσω εναντίον του Θεού;» (Γέν. 39:9) Και τι είπε ο Βασιλιάς Δαβίδ στον Ιεχωβά όταν εξέφρασε μετάνοια για το αμάρτημά του της μοιχείας με τη γυναίκα του Ουρία; «Εις σε, εις σε μόνον ήμαρτον και το πονηρόν ενώπιόν σου έπραξα.»—Ψαλμ. 51:4.

⁹ Ένας άλλος λόγος που ο Ιεχωβά μισεί το διαζύγιο είναι ότι αυτός ενδιαφέρεται για δικαιοσύνη, για έντιμη μεταχείριση. Επί παραδείγματι, στον Ιάκωβο 5:1-6 ο Λόγος του καταδικάζει σκληρά εκείνους τους πλούσιους που καταπίεζαν τους μισθωτούς τους. Το διαζύγιο (που δεν βασίζεται σε Γραφικούς λόγους) σχεδόν πάντοτε δείχνει ότι κάποιος φέρνεται δόλια στο γαμήλιο σύντροφό του, όπως ακριβώς δήλωσε ο Θεός μέσω του προφήτου του Μαλαχία. Προξενεί βλάβη στον αθώο γαμήλιο σύντροφο. Όπως ακριβώς στον Μωσαϊκό νόμο ο Ιεχωβά Θεός επανειλημμένα δήλωνε ότι ο ίδιος θ' αναλάμβανε την υπόθεση των καταπιεζόμενων ορφανών και χηρών, και θα τιμωρούσε εκείνους που τους εκμεταλλεύονταν, έτσι ο Ιεχωβά Θεός θα εκδώσει καταδικαστική απόφαση εναντίον εκείνων που επωφελούνται από νομικά 'παραθυράκια' για ν' απαλλαγούν από τους γαμήλιους συντρόφους τους για να μπορούν να νυμφευθούν άλλους.—**Δευτ. 10:17, 18· 27:19.**

*** w88 15/5 σ. 11 παρ. 8 Δεν Είναι Προσωπολήπτης ο Θεός ***

Είναι αλήθεια βέβαια ότι οι Ισραηλίτες απολάμβαναν ειδικά προνόμια. Αλλά είχαν και μια βαριά ευθύνη. Είχαν την υποχρέωση να τηρούν τους νόμους του Ιεχωβά και όποιοι δεν υπάκουαν σ' αυτούς τους νόμους γίνονταν επικατάρατοι. (**Δευτερονόμιον 27:26**) Μάλιστα, οι Ισραηλίτες τιμωρήθηκαν επανειλημμένα επειδή παράκουσαν στους νόμους του Θεού. Επομένως, ο Ιεχωβά δεν τους μεταχειριζόταν μεροληπτικά. Αντίθετα, τους χρησιμοποιούσε για να παρέχει προφητικά πρότυπα και για να δίνει προειδοποιητικά παραδείγματα. Ήταν ευχής έργο που μέσω του Ισραήλ ο Θεός προμήθευσε τον Λυτρωτή, τον Ιησού Χριστό, για να ευλογηθεί ολόκληρο το ανθρώπινο γένος.—Γαλάτας 3:14· παράβαλε Γένεσις 22:15-18.

Κεφάλαιο 28

*** it-2 σ. 65 Κατάρα ***

Τι Εξυπηρετούν οι Θεϊκές Κατάρες. Αφενός, οι θεϊκές κατάρες διασαφηνίζουν ποιοι είναι και ποιοι δεν είναι επιδοκιμασμένοι υπηρέτες του Θεού, δεδομένου ότι φανερώνουν την αποδοκιμασία του Θεού, όπως οι ευλογίες του φανερώνουν την επιδοκιμασία του. Γι' αυτό, όταν ο Ιεχωβά υποσχέθηκε στον Αβραάμ την ευλογία του, δήλωσε επίσης: «Εκείνον που σε καταριέται [μετοχή του καλάλ] θα τον καταραστώ». (Γε 12:3) Όταν ο αποδέκτης της κατάρας παραμένει ανώνυμος, όπως εδώ, η κατάρα αποτελεί επίσης προειδοποιητικό οδηγό και προστασία για όσους θέλουν να κερδίσουν ή να διατηρήσουν την εύνοια του Θεού. Ο Μωσαϊκός Νόμος καθόριζε πολλές ευλογίες και κατάρες οι οποίες θα προέκυπταν από

την εφαρμογή των νομοθετημάτων και των διατάξεων του Νόμου. **(Δευ 28:1, 2, 15)** Πριν από την είσοδο στην Υποσχεμένη Γη, ο Μωυσής τόνισε ότι το έθνος, σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο, έπρεπε να διαλέξει ανάμεσα στην ευλογία και στην κατάρρα, πράγμα που θα έκαναν μέσω υπακοής ή ανυπακοής. (Δευ 30:19, 20) Ο Ιησούς του Ναυή επανέλαβε ουσιαστικά αυτή την προστατευτική παραίνεση και προειδοποίηση μέσα στην Υποσχεμένη Γη. (Παράβαλε Ιη 8:32-35· 24:14, 15.) Ο καθένας, λοιπόν, μπορούσε να καταβάλει προσπάθειες ώστε να μην υποστεί τις εξαγγελθείσες κατάρρες.

***** w95 15/12 σ. 26 Η Δικαιοσύνη Εξυψώνει ένα Έθνος *****

Αυτός τους έδωσε τους νόμους Του και τους είπε ότι, αν υπάκουαν στη φωνή Του, θα τους έθετε «υπεράνω πάντων των εθνών της γης». **(Δευτερονόμιον 28:1)** Εκείνο που τους εξύψωσε δεν ήταν η δικαιοσύνη του ίδιου του Ισραήλ αλλά η δικαιοσύνη του Ιεχωβά. Οι εντολές που τους έδωσε ο Θεός ήταν πολύ ανώτερες από τους νόμους των γύρω εθνών. Ως λαός, ήταν εξίσου ατελείς με όλα εκείνα τα έθνη. Επομένως, το ότι υψώθηκαν πάνω από τα έθνη το όφειλαν στον ανώτερο Νόμο του Ιεχωβά και στην αυστηρή προσκόλλησή τους σε αυτόν. Όταν υπάκουαν στους νόμους του Ιεχωβά, απολάμβαναν την εύνοια και την ευλογία του.

***** w04 1/9 σ. 17 παρ. 18 Να Φυλάγεστε από «τη Φωνή των Ξένων» *****

Τι άλλο περιλαμβάνει το να γνωρίζουμε τη φωνή του Ιεχωβά; Εκτός από την ακοή, περιλαμβάνει και την υπακοή. Προσέξτε και πάλι το εδάφιο Ησαΐας 30:21. Ο Λόγος του Θεού δηλώνει: «Αυτή είναι η οδός». Ναι, μέσω μελέτης της Αγίας Γραφής, ακούμε τις οδηγίες του Ιεχωβά. Έπειτα, δίνει την εντολή: «Περπατάτε σε αυτήν». Ο Ιεχωβά θέλει να ενεργούμε σε αρμονία με όσα ακούμε. Έτσι λοιπόν, εφαρμόζοντας ό,τι μαθαίνουμε, δείχνουμε ότι όχι μόνο ακούσαμε τη φωνή του Ιεχωβά αλλά επίσης υπακούσαμε σε αυτήν. **(Δευτερονόμιο 28:1)** Το να υπακούμε στη φωνή του Ιεχωβά σημαίνει επίσης να υπακούμε στη φωνή του Ιησού, επειδή ο ίδιος ο Ιεχωβά μάς το υπέδειξε αυτό. (Ματθαίος 17:5) Τι μας λέει να κάνουμε ο Ιησούς, ο Καλός Ποιμένας; Μας διδάσκει να κάνουμε μαθητές και να εμπιστευόμαστε «τον πιστό και φρόνιμο δούλο». (Ματθαίος 24:45· 28:18-20) Το να υπακούμε στη φωνή του σημαίνει αιώνια ζωή για εμάς.—Πράξεις 3:23.

***** w10 15/9 σ. 7-8 παρ. 3 Να Αναζητάτε Ένθερμα την Ευλογία του Ιεχωβά *****

(Δευτ. 28:1, 2) Οι ευλογίες του Ιεχωβά δεν θα έρχονταν απλώς πάνω στο λαό του, αλλά θα τους «κατέφθαναν» κιόλας. Για τους υπάκουους, οι ευλογίες ήταν απολύτως εξασφαλισμένες.

***** w10 15/12 σ. 19-20 παρ. 17-20 Λάβετε Ευλογίες Μέσω του Βασιλιά που Καθοδηγείται από το Πνεύμα του Θεού! *****

¹⁷ Ο Θεός είπε κάποτε στο σαρκικό σπέρμα του Αβραάμ, το έθνος του Ισραήλ: «Όλες αυτές οι ευλογίες [που ορίζονται στη διαθήκη του Νόμου] θα έρθουν πάνω σου και θα σε καταφθάσουν, επειδή ακούς τη φωνή του Ιεχωβά του Θεού σου». **(Δευτ. 28:2)** Το ίδιο μπορεί να ειπωθεί και στους υπηρέτες του Θεού σήμερα. Αν θέλετε να λάβετε την ευλογία του Ιεχωβά, να «ακούτε» τη φωνή του. Τότε οι ευλογίες του «θα έρθουν πάνω σας και θα σας καταφθάσουν». Τι περιλαμβάνει, όμως, το να «ακούμε»;

¹⁸ Περιλαμβάνει ασφαλώς το να βάζουμε στην καρδιά μας τα όσα λέει ο Λόγος του Θεού καθώς και την πνευματική τροφή που παρέχει Αυτός. (Ματθ. 24:45) Σημαίνει ακόμη να υπακούμε στον Θεό και στον Γιο του. Ο Ιησούς είπε: «Δεν θα μπει στη βασιλεία των ουρανών ο καθένας που μου λέει “Κύριε, Κύριε”, αλλά εκείνος που κάνει το θέλημα του Πατέρα μου που είναι στους ουρανούς». (Ματθ. 7:21) Επίσης, το να ακούμε τον Θεό σημαίνει να υποτασσόμαστε πρόθυμα στη διευθέτηση που εκείνος έχει θεσπίσει, τη Χριστιανική εκκλησία με τους διορισμένους πρεσβυτέρους της, τα «δώρα σε μορφή ανθρώπων».—Εφεσ. 4:8.

¹⁹ Ανάμεσα σε αυτά τα «δώρα σε μορφή ανθρώπων» είναι και τα μέλη του Κυβερνώντος Σώματος, οι οποίοι ενεργούν εκπροσωπώντας ολόκληρη τη Χριστιανική εκκλησία. (Πράξ. 15:2, 6) Στην πραγματικότητα, η στάση μας απέναντι στους πνευματικούς αδελφούς του Χριστού αποτελεί βασικό παράγοντα που θα καθορίσει το πώς θα κριθούμε στη διάρκεια της επικείμενης μεγάλης θλίψης. (Ματθ. 25:34-40) Έτσι λοιπόν, ένας τρόπος με τον οποίο μπορούμε να λάβουμε ευλογία είναι το να υποστηρίζουμε όσα τους χρισμένους του Θεού.

²⁰ Τα «δώρα σε μορφή ανθρώπων» συμπεριλαμβάνουν τα μέλη των Επιτροπών Τμήματος, τους περιοδεύοντες επισκόπους και τους πρεσβυτέρους των εκκλησιών—που όλοι τους είναι διορισμένοι από το άγιο πνεύμα. (Πράξ. 20:28) Πρωταρχική ευθύνη αυτών των αδελφών είναι η εποικοδόμηση του λαού του Θεού «μέχρι να φτάσουν όλοι στην ενότητα όσον αφορά την πίστη και την ακριβή γνώση του Γιου του Θεού, στο επίπεδο ενός πλήρως αναπτυγμένου άντρα, στο μέτρο του αναστήματος που αντιστοιχεί στην πληρότητα του Χριστού». (Εφεσ. 4:13) Ομολογουμένως, είναι και αυτοί ατελείς όπως όλοι μας. Εντούτοις, φέρνουμε ευλογία στον εαυτό μας όταν ανταποκρινόμαστε με εκτίμηση στη στοργική τους ποίμανση.—Εβρ. 13:7, 17.

***** km 9/05 σ. 8 παρ. 5 Βοηθήστε Άλλους να Γίνουν «Υπάκουοι από Καρδιάς» *****

Ο Ιεχωβά διαβεβαίωσε τον αρχαίο λαό του ότι θα τους κατέφθαναν ευλογίες αν άκουγαν τη φωνή του. **(Δευτ. 28:1, 2)** Παρόμοια και σήμερα, ο Ιεχωβά ευλογεί πλούσια «όσους τον υπακούν ως άρχοντα». (Πράξ. 5:32) Γι' αυτό, με τη διδασκαλία και το παράδειγμά μας, είθε να βοηθούμε άλλους να γίνουν υπάκουοι από καρδιάς.

***** w98 1/2 σ. 15-16 παρ. 12-13 Μεγαλύτερες Ευλογίες Μέσω της Νέας Διαθήκης *****

Τελικά, ο Ιεχωβά υποσχέθηκε: «Θα συγχωρήσω το σφάλμα τους, και την αμαρτία τους δεν θα τη θυμάμαι πια». (Ιερεμίας 31:34β) Ο Νόμος του Μωυσή περιλάμβανε εκατοντάδες γραπτές διατάξεις στις οποίες καλούνταν να υπακούουν οι Ισραηλίτες. **(Δευτερονόμιο 28:1, 2, 15)** Όλοι όσοι παραβίαζαν το Νόμο πρόσφεραν θυσίες για να καλύπτουν τις αμαρτίες τους. (Λευιτικό 4:1-7· 16:1-31) Πολλοί Ιουδαίοι έφτασαν στο σημείο να πιστεύουν ότι μπορούσαν να γίνουν δίκαιοι μέσω των έργων τους σύμφωνα με το Νόμο. Οι Χριστιανοί, όμως, αντιλαμβάνονται ότι ποτέ δεν μπορούν να *κερδίσουν* δικαιοσύνη μέσω των έργων τους. Δεν μπορούν να μην αμαρτάνουν. (Ρωμαίους 5:12) Υπό τη νέα διαθήκη, η δίκαιη υπόσταση ενώπιον του Θεού είναι εφικτή μόνο με βάση τη θυσία του Ιησού. Εντούτοις, τέτοιου είδους υπόσταση είναι δώρο, παρ' αξία καλοσύνη από τον Θεό. (Ρωμαίους 3:20, 23, 24) Ο Ιεχωβά εξακολουθεί να απαιτεί υπακοή από τους υπηρέτες του. Ο Παύλος λέει ότι εκείνοι που περιλαμβάνονται στη νέα διαθήκη είναι «κάτω από νόμο ως προς τον Χριστό».—1 Κορινθίους 9:21.

¹³ Επομένως, και για τους Χριστιανούς επίσης υπάρχει θυσία για αμαρτίες, αλλά μια θυσία η οποία έχει πολύ μεγαλύτερη αξία από τις θυσίες που προσφέρονταν υπό τη διαθήκη του Νόμου. Ο Παύλος έγραψε: «Κάθε ιερέας [υπό τη διαθήκη του Νόμου] παίρνει τη θέση του κάθε ημέρα για να αποδώσει δημόσια υπηρεσία και για να προσφέρει τις ίδιες θυσίες συχνά, επειδή αυτές δεν μπορούν ποτέ να αφαιρέσουν αμαρτίες εντελώς. [Ο Ιησούς] όμως πρόσφερε μία θυσία για αμαρτίες παντοτινά και κάθησε στα δεξιά του Θεού». (Εβραίους 10:11, 12) Εφόσον οι Χριστιανοί που περιλαμβάνονται στη νέα διαθήκη ασκούν πίστη στη θυσία του Ιησού, ο Ιεχωβά τούς ανακηρύσσει δίκαιους, απαλλαγμένους από αμαρτία, και επομένως ικανούς να χριστούν ως πνευματικοί γιοι του. (Ρωμαίους 5:1· 8:33, 34· Εβραίους 10:14-18) Όταν αμαρτάνουν εξαιτίας της ανθρωπίνης ατέλειας, μπορούν να ικετεύουν τον Ιεχωβά για συγχώρηση και, με βάση τη θυσία του Ιησού, ο Ιεχωβά τούς συγχωρεί. (1 Ιωάννη 2:1, 2) Ωστόσο, αν επιλέξουν μια πορεία εκούσιας αμαρτίας, χάνουν τη δίκαιη υπόστασή τους και το προνόμιο της συμμετοχής στη νέα διαθήκη.—Εβραίους 2:2, 3· 6:4-8· 10:26-31.

***** w06 1/1 σ. 14 Έκαναν την Καρδιά των Γονέων τους να Χαίρεται *****

Ένας άλλος εκπαιδευτής της Γαλαάδ, ο Λόρενς Μπόουεν, ανέπτυξε το θέμα «Θα σας Καταφθάσουν;» Επισήμανε ότι τα μέλη της 119ης τάξης της Γαλαάδ έχουν λάβει εντατική εκπαίδευση για να γίνουν επιτυχημένοι ιεραπόστολοι. Αλλά τώρα χρειάζεται να προσκολληθούν στον Ιεχωβά και στο έργο που τους έχει αναθέσει. Στα εδάφια Αποκάλυψη 14:1-4, οι 144.000 περιγράφονται ως «αυτοί . . . που ακολουθούν το Αρνί όπου και αν πηγαίνει». Όλοι σε αυτή την ομάδα προσκολλώνται όσια στον Ιεχωβά και στον Γιο του άσχετα από τις δοκιμασίες που αντιμετωπίζουν, και πετυχαίνουν το στόχο τους. «Ό,τι και αν συμβεί, και εμείς επίσης προσκολούμαστε όσια στον Ιεχωβά και στο έργο που μας έχει αναθέσει», είπε ο ομιλητής. Κάνοντάς το αυτό, οι απόφοιτοι θα διαπιστώσουν ότι οι ευλογίες του Ιεχωβά τούς «καταφθάνουν».—**Δευτερονόμιο 28:2.**

***** w06 15/5 σ. 30 Αιτίες για Χαρά Καθώς Περπατάμε με Ακεραιότητα *****

«Δεν Προσθέτει Πόνο σε Αυτήν»

¹⁷ Αναφορικά με τον ουράνιο Πατέρα του, ο Ιησούς Χριστός είπε: «Αυτός κάνει τον ήλιο του να ανατέλλει σε πονηρούς και αγαθούς και φέρνει βροχή σε δίκαιους και αδίκους». (Ματθαίος 5:45) Αν ο Ιεχωβά Θεός παρέχει ευλογίες ακόμα και στους αδίκους και στους πονηρούς, πόσο περισσότερες ευλογίες παρέχει σε εκείνους που περπατούν στην οδό της ακεραιότητας! «Ο Ιεχωβά δεν θα στερήσει τίποτα καλό από εκείνους που περπατούν άφογα», δηλώνει το εδάφιο Ψαλμός 84:11. Όταν στοχαζόμαστε την ιδιαίτερη φροντίδα και μέριμνα που έχει εκδηλώσει για εκείνους που τον αγαπούν, πώς ξεχειλίζουν οι καρδιές μας από ευγνωμοσύνη και χαρά!

¹⁸ «Η ευλογία του Ιεχωβά» έχει χαρίσει πνευματική ευημερία στο λαό του. Μας δίνεται δε η διαβεβαίωση ότι «εκείνος δεν προσθέτει πόνο σε αυτήν». (Παροιμίες 10:22) Τότε γιατί πολλοί από τους οσίους του Θεού πλήττονται από δοκιμασίες που τους προξενούν μεγάλο πόνο και παθήματα; Τρεις είναι οι βασικοί λόγοι για τους οποίους αντιμετωπίζουμε δυσκολίες και στενοχώριες. (1) Η δική μας αμαρτωλή τάση. (Γένεση 6:5· 8:21· Ιακώβου 1:14, 15) (2) Ο Σατανάς και οι δαίμονές του. (Εφεσίους 6:11, 12) (3) Ο πονηρός κόσμος. (Ιωάννης 15:19) Μολονότι ο Ιεχωβά επιτρέπει να μας συμβαίνουν κακά πράγματα, δεν τα προξενεί ο ίδιος. Μάλιστα, «κάθε καλό δώρο και κάθε τέλειο δώρημα έρχεται από πάνω, γιατί κατεβαίνει από τον Πατέρα των ουράνιων φώτων». (Ιακώβου 1:17) Οι ευλογίες του Ιεχωβά δεν συνοδεύονται από πόνο.

¹⁹ Για να απολαμβάνουμε πνευματική ευημερία πρέπει πάντοτε να πλησιάζουμε τον Θεό. Όταν αναπτύσσουμε στενή σχέση μαζί του, «θησαυρίζουμε για τον εαυτό μας με ασφάλεια ένα καλό θεμέλιο για το μέλλον, ώστε να κρατήσουμε γερά την πραγματική ζωή»—την αιώνια ζωή. (1 Τιμόθεο 6:12, 17-19) Στο μελλοντικό νέο κόσμο που θα φέρει σε ύπαρξη ο Θεός, τα πνευματικά μας πλούτη θα συνδυάζονται με υλικές ευλογίες. Η πραγματική ζωή θα είναι τότε απόκτημα όλων όσων «ακούν τη φωνή του Ιεχωβά». **(Δευτερονόμιο 28:2)** Έχοντας ενισχυμένη αποφασιστικότητα, ας συνεχίσουμε με χαρά να περπατάμε με ακεραιότητα.

***** w01 15/9 σ. 10 παρ. 1-2, σ. 14-15 παρ. 22-23 Θα σας Καταφθάσει η Ευλογία του Ιεχωβά; *****

ΠΡΟΣ το τέλος της 40χρονης κοπιαστικής οδοιπορίας τους στην έρημο, οι Ισραηλίτες ήταν στρατοπεδευμένοι στις Πεδιάδες του Μωάβ. Η Υποσχεμένη Γη βρισκόταν μπροστά τους. Ο Μωυσής έγραψε τότε το βιβλίο του Δευτερονομίου, στο οποίο μεταξύ άλλων υπάρχει μια σειρά από ευλογίες και κατάρες. Αν ο λαός του Ισραήλ «άκουγε τη φωνή του Ιεχωβά»

υπακούοντάς τον, θα τους “κατέφθαναν” ευλογίες. Ο Ιεχωβά τούς αγαπούσε ως «ειδική ιδιοκτησία» του και ήθελε να δείχνει τη δύναμή του για χάρη τους. Αν όμως δεν τον άκουγαν, ήταν το ίδιο βέβαιο ότι θα τους κατέφθαναν κατάρεις.—**Δευτερονόμιο 8:10-14· 26:18· 28:2, 15.**

² Το εβραϊκό ρήμα που αποδίδεται «ακούς» στο εδάφιο **Δευτερονόμιο 28:2** υποδηλώνει συνεχιζόμενη ενέργεια. Ο λαός του Ιεχωβά δεν πρέπει απλώς να τον ακούει περιστασιακά, αλλά διαρκώς, κάνοντάς το αυτό τρόπο ζωής. Μόνο τότε θα τους καταφθάσουν οι θεϊκές ευλογίες. Το εβραϊκό ρήμα που μεταφράζεται «καταφθάσουν» ταυτίζεται με έναν κυνηγετικό όρο που τις περισσότερες φορές σημαίνει «προφταίνω» ή «φτάνω κάποιον».

²² Για ποιο πράγμα μπορούμε να είμαστε βέβαιοι αν εξακολουθήσουμε να ακούμε τον Ιεχωβά; Θα είμαστε πνευματικά πλούσιοι αν εκδηλώνουμε ολόψυχη αγάπη για τον Θεό και εκπληρώνουμε την αφιέρωσή μας σε αυτόν. Ακόμη και όταν η επιδίωξη μιας τέτοιας πορείας σημαίνει ότι πρέπει να υπομείνουμε σοβαρές δοκιμασίες, η ευλογία του Ιεχωβά οπωσδήποτε θα μας καταφθάσει—συχνά με τρόπους πιο μεγαλειώδεις από ό,τι μπορούμε να φανταστούμε.—**Ψαλμός 37:4· Εβραίους 6:10.**

²³ Ο λαός του Θεού θα λάβει πολλές ευλογίες στο μέλλον. Επειδή ακούει υπάκουα τον Ιεχωβά, «ένα μεγάλο πλήθος» θα διαφυλαχτεί μέσα από «τη μεγάλη θλίψη» και θα γευτεί τις χαρές της ζωής στο νέο κόσμο του Θεού. (Αποκάλυψη 7:9-14· 2 Πέτρου 3:13) Εκεί ο Ιεχωβά θα ικανοποιήσει στο πλήρες τις δίκαιες επιθυμίες όλου του λαού του. (Ψαλμός 145:16) Όπως θα δείξει το επόμενο άρθρο, όμως, ακόμη και τώρα εκείνοι που εξακολουθούν να ακούν τη φωνή του Ιεχωβά ευλογούνται με “καλά δώρα και τέλεια δωρήματα που έρχονται από πάνω”.—**Ιακώβου 1:17.**

*** w01 15/9 σ. 15-16 παρ. 1-3 Η Ευλογία του Ιεχωβά μάς Πλουτίζει ***

ΟΙ ΥΛΙΣΤΙΚΕΣ επιδιώξεις κυβερνούν τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων σήμερα. Αλλά τους κάνουν ευτυχισμένους τα υλικά πράγματα; «Δεν μπορώ να θυμηθώ άλλη εποχή κατά την οποία οι άνθρωποι να ήταν τόσο απογοητευμένοι με τη ζωή τους», λέει το περιοδικό *Δι Οστρέλιαν Γουίμενς Γουίκλι (The Australian Women's Weekly)* και προσθέτει: «Είναι παράδοξο. Μας λένε ότι η Αυστραλία βρίσκεται σε εξαιρετική οικονομική κατάσταση, ότι η ζωή ποτέ δεν ήταν καλύτερη. . . . Εντούτοις, η απαισιοδοξία είναι διάχυτη σε ολόκληρη τη χώρα. Τόσο οι άντρες όσο και οι γυναίκες αντιλαμβάνονται ότι κάτι λείπει από τη ζωή τους αλλά δεν μπορούν να το προσδιορίσουν». Πόσο δίκιο έχουν οι Γραφές όταν επισημαίνουν ότι ούτε η ευτυχία ούτε η ζωή είναι αποτέλεσμα των υπάρχοντων μας!—**Εκκλησιαστής 5:10· Λουκάς 12:15.**

² Η Γραφή διδάσκει ότι η μεγαλύτερη ευτυχία προέρχεται από την ευλογία του Θεού. Αναφορικά με αυτό, το εδάφιο Παροιμίες 10:22 δηλώνει: «Η ευλογία του Ιεχωβά πλουτίζει, και εκείνος δεν προσθέτει πόνο σε αυτήν». Ο πόνος πολλές φορές είναι αποτέλεσμα της άπληστης απόκτησης υλικού πλούτου. Κατάλληλα, ο απόστολος Παύλος προειδοποίησε: «Εκείνοι που είναι αποφασισμένοι να πλουτίσουν πέφτουν σε πειρασμό και παγίδα και πολλές ανόητες και βλαβερές επιθυμίες, οι οποίες βυθίζουν τους ανθρώπους σε καταστροφή και απώλεια. Διότι η φιλαργυρία είναι ρίζα κάθε είδους κακών πραγμάτων, και επιδιώκοντάς την μερικοί έχουν παροδηγηθεί από την πίστη και έχουν μαχαιρώσει παντού τον εαυτό τους με πολλούς πόνους».—**1 Τιμόθεο 6:9, 10.**

³ Από την άλλη μεριά, ευλογίες χωρίς πόνο καταφθάνουν όλους όσους “ακούν τη φωνή του Ιεχωβά”. (**Δευτερονόμιο 28:2**) Ωστόσο, κάποιος μπορεί να ρωτήσει: “Αν δεν προστίθεται πόνος στην ευλογία του Ιεχωβά, τότε γιατί υποφέρουν πολλοί υπηρέτες του Θεού;” Η Γραφή αποκαλύπτει ότι ο Θεός επιτρέπει μεν τις δοκιμασίες μας, αλλά στην πραγματικότητα αυτές προέρχονται από τον Σατανά, από το πονηρό του σύστημα και από τη δική μας ατελή φύση. (Γένεση 6:5· Δευτερονόμιο 32:4, 5· Ιωάννης 15:19· Ιακώβου 1:14, 15) Ο Ιεχωβά είναι η πηγή “κάθε καλού δώρου και κάθε τέλει δωρήματος”. (Ιακώβου 1:17) Επομένως, οι ευλογίες του ποτέ δεν προξενούν πόνο. Ας εξετάσουμε λοιπόν μερικά από τα τέλεια δωρήματα του Θεού.

*** km 4/00 σ. 6 Ανασκόπηση της Σχολής Θεοκρατικής Διακονίας ***

Το να απολαμβάνουμε τις ευλογίες του Θεού δεν εξαρτάται από το πού μπορεί να ζούμε ή να υπηρετούμε ή ποιο διορισμό μπορεί να έχουμε στην υπηρεσία του Θεού. [Εβδομαδιαία ανάγνωση της Αγίας Γραφής· βλέπε w96 15/6 σ. 15 παρ. 15.]

*** w96 15/6 σ. 14-16 παρ. 13-16 Ευλογίες ή Κατάρεις—Υπάρχει Εκλογή! ***

¹³ Τώρα φανταστείτε ότι ακούτε εκείνους που βρίσκονται μπροστά στο Όρος Γαριζίν να αποκρίνονται σε κάθε ευλογία καθώς οι Λευίτες φωνάζουν: «Ευλογημένος θέλεις είσθαι εν τη πόλει και ευλογημένος θέλεις είσθαι εν τω αγρώ. Ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου και ο καρπός της γης σου και ο καρπός των κτηνών σου, αι αγέλαι των βοών σου και τα ποίμνια των προβάτων σου. Ευλογημένον το καλάθιον σου και η σκάφη σου. Ευλογημένος θέλεις είσθαι όταν εισέρχησαι, και ευλογημένος θέλεις είσθαι όταν εξέρχησαι».—**Δευτερονόμιον 28:3-6.**

¹⁴ Με ποια βάση θα λάβαιναν αυτές τις ευλογίες; Η αφήγηση λέει: ‘Εάν υπακούης επιμελώς εις την φωνήν Ιεχωβά του Θεού σου, δια να προσέχης να κάμνης πάσας τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερον, θέλει σε υψώσει Ιεχωβά ο Θεός σου υπεράνω πάντων των εθνών της γης· και θέλουσιν ελθεί επί σε πάσαι αι ευλογίαι αύται και θέλουσι σε ευρεί, εάν υπακούσης εις την φωνήν Ιεχωβά του Θεού σου’. (**Δευτερονόμιον 28:1, 2**) Ναι, το κλειδί για να απολαμβάνουν

θεϊκές ευλογίες ήταν η υπακοή στον Θεό. Τι θα πούμε όμως για εμάς σήμερα; Θα εκλέξουμε εμείς ατομικά τις ευλογίες και τη ζωή με το να εξακολουθούμε να 'υπακούμε στη φωνή του Ιεχωβά';—Δευτερονόμιον 30:19, 20.

Μια Πιο Προσεκτική Ματιά

¹⁵ Ας αναλογιστούμε ορισμένες ευλογίες τις οποίες μπορούσε να απολαύσει ένας Ισραηλίτης αν υπάκουε στον Ιεχωβά. Για παράδειγμα, το εδάφιο **Δευτερονόμιον 28:3** λέει: «Ευλογημένος θέλεις είσθαι εν τη πόλει και ευλογημένος θέλεις είσθαι εν τω αγρώ». Η ευλογία του Θεού δεν εξαρτάται από τον τόπο ή από το διορισμό. Μερικοί μπορεί να νιώθουν παγιδευμένοι στις περιστάσεις τους, ίσως επειδή ζουν σε μια οικονομικά καταστραμμένη περιοχή ή σε κάποια χώρα που σπαράσσεται από τον πόλεμο. Άλλοι μπορεί να λαχταρούν να υπηρετήσουν τον Ιεχωβά σε κάποιο διαφορετικό τόπο. Ορισμένοι Χριστιανοί μπορεί να είναι αποθαρρημένοι επειδή δεν έχουν διοριστεί διακονικοί υπηρέτες ή πρεσβύτεροι στην εκκλησία. Μερικές φορές, κάποιες Χριστιανές νιώθουν αποκαρδιωμένες διότι δεν είναι σε θέση να ασχοληθούν στην ολοχρόνια διακονία ως σκαπάνισσες ή ιεραπόστολοι. Ωστόσο, όποιος 'υπακούει στη φωνή του Ιεχωβά και κάνει προσεκτικά όλα όσα απαιτεί αυτός' θα ευλογηθεί τώρα και σε όλη την αιωνιότητα.

¹⁶ Το εδάφιο **Δευτερονόμιον 28:4** λέει: «Ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου και ο καρπός της γης σου και ο καρπός των κτηνών σου, αι αγέλαι των βοών σου και τα ποίμνια των προβάτων σου». Η χρησιμοποίηση της εβραϊκής αντωνυμίας που αποδίδεται «σου» και είναι στον ενικό καταδεικνύει ότι αυτό θα ήταν η προσωπική εμπειρία του υπάκουου Ισραηλίτη. Τι θα πούμε για τους υπάκουους υπηρέτες του Ιεχωβά σήμερα; Η παγκόσμια αύξηση και επέκταση που βρίσκεται σε εξέλιξη στην οργάνωση των Μαρτύρων του Ιεχωβά είναι αποτέλεσμα της ευλογίας που φέρνει ο Θεός πάνω στις ένθερμες προσπάθειες τις οποίες καταβάλλουν οι 5.000.000 και πλέον διαγγελοί των καλών νέων της Βασιλείας. (Μάρκος 13:10) Οι δυνατότητες δε για μεγαλύτερη αύξηση είναι ολοφάνερες, καθώς πάνω από 13.000.000 άτομα παρευρέθηκαν στον εορτασμό του Δείπνου του Κυρίου το 1995. Απολαμβάνετε εσείς τις ευλογίες της Βασιλείας;

Η ΣΚΟΠΙΑ (ΕΚΔΟΣΗ ΜΕΛΕΤΗΣ) ΙΟΥΛΙΟΣ 2014

«Εσείς Είστε Μάρτυρές Μου»

7. (α) Πώς επηρεάζονταν τα γύρω έθνη όταν ο Ισραήλ ήταν πιστός στον Ιεχωβά; (β) Ποια ευθύνη έχουν όλοι όσοι φέρουν το όνομα του Θεού;

*** w14 15/7 σ. 25 παρ. 7 «Εσείς Είστε Μάρτυρές Μου» ***

⁷ Έτσι λοιπόν, όταν οι Ισραηλίτες ήταν πιστοί, έδιναν θαυμάσια μαρτυρία για το όνομα του Θεού. Τους είχε ειπωθεί: «Όλοι οι λαοί της γης θα δουν ότι το όνομα του Ιεχωβά έχει κληθεί πάνω σου και θα σε φοβηθούν». (Δευτ. 28:10) Δυστυχώς όμως, η ιστορία των Ισραηλιτών ήταν, ως επί το πλείστον, ένα υπόμνημα απιστίας. Κατ' επανάληψη, επέστρεφαν στη λατρεία των ανθρωποποιητών ειδώλων. Επιπρόσθετα, έγιναν αδίστακτοι, σαν τους χανααντικούς θεούς τους οποίους λάτρευαν, θυσιάζοντας τα παιδιά τους και καταπιέζοντας τους φτωχούς. Πόσο έντονα μας διδάσκει αυτό να προσπαθούμε πάντα να είμαστε άγιοι, όπως ο Αγιότατος του οποίου το όνομα φέρουμε!

*** it-2 σ. 555-556 Ουρανός ***

Διάφορες Ποιητικές και Μεταφορικές Εκφράσεις. Επειδή οι φυσικοί ουρανοί παίζουν ζωτικό ρόλο στη διατήρηση και στην ευημερία της ζωής στη γη—με το φως του ήλιου, τη βροχή, τη δροσιά, τους αναζωογονητικούς ανέμους και άλλα οφέλη από την ατμόσφαιρα—χαρκτηρίζονται ποιητικά ως η “καλή αποθήκη” του Ιεχωβά. (**Δευ 28:11, 12· 33:13, 14**) Ο Ιεχωβά ανοίγει τις «πόρτες» του ουρανού για να ευλογήσει τους υπηρέτες του, όπως όταν έκανε να πέσει στο έδαφος το μάννα, «τα σιτηρά του ουρανού». (Ψλ 78:23, 24· Ιωα 6:31)

*** w08 15/2 σ. 4 παρ. 9 Να Έχετε Μόνιμα τον Ιεχωβά Μπροστά Σας ***

Το να έχουμε μόνιμα τον Ιεχωβά κατά νου θα μας βοηθάει να τον υπακούμε, και ως αποτέλεσμα θα αποκομίζουμε ευλογίες. (**Δευτ. 28:13· 1 Σαμ. 15:22**) Αυτό απαιτεί υπάκουο πνεύμα.

*** it-1 σ. 982-983 Επιδημία ***

Επακόλουθο της Εγκατάλειψης του Θεϊκού Νόμου. Στο έθνος του Ισραήλ δόθηκε η προειδοποίηση ότι, αν αρνούνταν να τηρήσουν τη διαθήκη που είχε κάνει ο Θεός μαζί τους, εκείνος θα “έστελνε επιδημία ανάμεσά τους”. (**Λευ 26:14-16, 23-25· Δευ 28:15, 21, 22**) Από την αρχή ως το τέλος των Γραφών, η υγεία—είτε η σωματική είτε η πνευματική—συσχετίζεται με την

ευλογία του Θεού (Δευ 7:12, 15· Ψλ 103:1-3· Παρ 3:1, 2, 7, 8· 4:21, 22· Απ 21:1-4), ενώ η ασθένεια συσχετίζεται με την αμαρτία και την ατέλεια. (Εξ 15:26· **Δευ 28:58-61**· Ησ 53:4, 5· Ματ 9:2-6, 12· Ιωα 5:14) Έτσι λοιπόν, ενώ αληθεύει ότι σε ορισμένες περιπτώσεις ο Ιεχωβά Θεός επέφερε άμεσα και ακαριαία κάποια πάθηση σε μερικά άτομα, όπως τη λέπρα της Μαριάμ, του Οζία και του Γιεζί (Αρ 12:10· 2Χρ 26:16-21· 2Βα 5:25-27), φαίνεται ότι σε πολλές περιπτώσεις οι ασθένειες και οι επιδημίες που προέκυπταν ήταν τα φυσικά και αναπόφευκτα επακόλουθα της αμαρτωλής πορείας ορισμένων προσώπων ή εθνών. Αυτοί απλώς θέριζαν ό,τι είχαν σπείρει, και τα σάρκινα σώματά τους υφίσταντο τις συνέπειες των εσφαλμένων οδών τους. (Γα 6:7, 8) Σχετικά με αυτούς που στρέφονταν σε χυδαία σεξουαλική ανηθικότητα, ο απόστολος Παύλος λέει ότι ο Θεός «τούς παρέδωσε σε ακαθαρσία, ώστε τα σώματά τους να ατιμάζονται ανάμεσά τους . . . λαβαίνοντας για τον εαυτό τους την πλήρη ανταπόδοση που τους άξιζε για την πλάνη τους».—Ρω 1:24-27.

*** **rr κεφ. 9 σ. 96-97 παρ. 6-7 «Θα τους Δώσω Ενοποιημένη Καρδιά»** ***

Μέσω του Ιεζεκιήλ, ο Ιεχωβά γνωστοποίησε ξεκάθαρα στον λαό του την τιμωρία που θα τους επέφερε για τη στασιαστική τους πορεία. «Θα πάνε σε εξορία, σε αιχμαλωσία», είπε ο Ιεχωβά. (Ιεζ. 12:11) Όπως είδαμε στο Κεφάλαιο 6, ο Ιεζεκιήλ μάλιστα αναπαρέστησε εκείνη την καταδίκη. Αλλά αυτή δεν ήταν η πρώτη προειδοποίηση που λάβαιναν. Από τις ημέρες του Μωυσή, σχεδόν μια χιλιετία νωρίτερα, ο Ιεχωβά είχε προειδοποιήσει τον λαό του ότι, αν επέμεναν να ακολουθούν στασιαστική πορεία, θα κατέληγαν στην εξορία. (**Δευτ. 28:36, 37**) Προφύτες όπως ο Ησαΐας και ο Ιερεμίας είχαν δώσει παρόμοιες προειδοποιήσεις.—Ησ. 39:5-7· Ιερ. 20:3-6.

⁷ Δυστυχώς όμως αυτές οι προειδοποιήσεις ως επί το πλείστον έπεφταν στο κενό. Ο Ιεχωβά πληγώθηκε βαθιά από τον στασιασμό, την ειδωλολατρία, την απιστία και τη διαφθορά του λαού του ο οποίος επηρεαζόταν από κακούς ποιμένες. Γι' αυτό, επέτρεψε να τους πλήξει πείνα—πράγμα που αποτελούσε συμφορά και ντροπή, μιας και στη γη τους κάποτε «έρρεε το γάλα και το μέλι». (Ιεζ. 20:6, 7) Έπειτα, όπως είχε προείπει από πολύ παλιά, ο Ιεχωβά επέτρεψε να τιμωρηθεί ο παραστρατημένος λαός του με εξορία. Το 607 Π.Κ.Χ., ο Ναβουχοδονόσορ της Βαβυλώνας έδωσε τη χαριστική βολή, καταστρέφοντας την Ιερουσαλήμ και τον ναό της. Πολλές χιλιάδες από τους Ιουδαίους που επέζησαν οδηγήθηκαν σε εξορία στη Βαβυλώνα. Εκεί υφίσταντο τον χλευασμό και την εναντίωση που αναφέραμε στην αρχή.

*** **w05 15/12 σ. 24-25 παρ. 2-3 Τώρα Είναι ο Καιρός για Αποφασιστική Δράση** ***

Το δέκατο αιώνα Π.Κ.Χ., το έθνος του Ισραήλ έπρεπε να πάρει μια πολύ σοβαρή απόφαση. Ποιον θα υπηρετούσαν; Ο Βασιλιάς Αχαάβ, υπό την επιρροή της ειδωλολάτρισσας συζύγου του, της Ιεζάβελ, προήγγε τη λατρεία του Βάαλ στο δεκάφυλο βασίλειο του Ισραήλ. Ο Βάαλ ήταν θεός της γονιμότητας ο οποίος υποτίθεται ότι έδινε βροχή και καρποφόρες σοδειές. Πολλοί λάτρες του Βάαλ ίσως έστελναν φιλία με το χέρι σε κάποιο είδωλο του θεού τους ή υποκλίνονταν σε αυτό. Για να υποκινήσουν τον Βάαλ να ευλογήσει τις σοδειές και τα ζωντανά τους, οι λάτρες του συμμετείχαν σε σεξουαλικά όργια με άτομα που ασκούσαν ιεροδουλία στο ναό. Είχαν επίσης το έθιμο να κόβονται για να τρέχει αίμα.—1 Βασιλέων 18:28.

³ Ένα υπόλοιπο 7.000 περίπου Ισραηλιτών αρνούσαν να συμμετέχει σε αυτή την ειδωλολατρική, ανήθικη, βίαιη μορφή λατρείας. (1 Βασιλέων 19:18) Προσκολλούνταν όσα στη σχέση διαθήκης που είχαν με τον Ιεχωβά Θεό, και γι' αυτόν το λόγο διώκονταν. Για παράδειγμα, η Βασίλισσα Ιεζάβελ δολοφόνησε πολλούς προφήτες του Ιεχωβά. (1 Βασιλέων 18:4, 13) Λόγω αυτών των δύσκολων συνθηκών, η πλειονότητα των Ισραηλιτών ασκούσε θρησκευτικό συγκρητισμό, προσπαθώντας να ευαρεστεί και τον Ιεχωβά και τον Βάαλ. Αλλά το να απομακρυνθεί ένας Ισραηλίτης από τον Ιεχωβά και να λατρεύει κάποιον ψεύτικο θεό ισοδυναμούσε με αποστασία. Ο Ιεχωβά υποσχέθηκε ότι θα ευλογούσε τους Ισραηλίτες αν τον αγαπούσαν και υπάκουαν στις εντολές του. Ωστόσο, τους προειδοποίησε ότι, αν δεν του απέδιδαν «αποκλειστική αφοσίωση», θα εξολοθρευόνταν.—**Δευτερονόμιο 5:6-10· 28:15, 63.**

*** **w10 15/9 σ. 8 παρ. 4 Να Αναζητάτε Ένθερμα την Ευλογία του Ιεχωβά** ***

Με τι είδους διάθεση έπρεπε να υπακούν οι Ισραηλίτες; Ο Νόμος του Θεού δήλωνε ότι Εκείνος θα δυσαρεστούνταν αν ο λαός του δεν τον υπηρετούσε «με χαρά και ευφροσύνη στην καρδιά». (**Διαβάστε Δευτερονόμιο 28:45-47**) Ο Ιεχωβά αξίζει πολύ περισσότερα από μηχανική υπακοή σε συγκεκριμένες εντολές, την οποία μπορούν να δείχνουν ακόμη και ζώα ή δαίμονες. (Μάρκ. 1:27· Ιακ. 3:3) Η γνήσια υπακοή στον Θεό αποτελεί έκφραση αγάπης. Χαρακτηρίζεται από χαρά που πηγάζει από την πίστη ότι οι εντολές του Ιεχωβά δεν είναι βαριές και ότι αυτός «γίνεται μισθαποδότης σε εκείνους που τον αναζητούν ένθερμα».—Εβρ. 11:6· 1 Ιωάν. 5:3.

*** **w05 15/11 σ. 28 παρ. 9-11 «Οι Οδοί του Ιεχωβά Είναι Ευθείες»** ***

⁹ Μπορούμε να έχουμε την πεποίθηση ότι ο Ιεχωβά πολιτεύεται πάντοτε στοργικά με το λαό του. Αυτό πιστοποιείται στα εδάφια Ωσηέ 11:1-4, όπου διαβάζουμε: «Όταν ο Ισραήλ ήταν παιδί, τότε τον αγάπησα, και από την Αίγυπτο κάλεσα το γιο μου. . . . Στις εικόνες του Βάαλ ξεκίνησαν να θυσιάζουν και στις γλυπτές εικόνες άρχισαν να υψώνουν καπνό θυσίας. Αλλά

εγώ δίδαξα τον Εφραΐμ [τους Ισραηλίτες] να περπατάει παίρνοντάς τους πάνω στους βραχίονές μου· και δεν αναγνώρισαν ότι τους είχα γιατρέψει. Με τα σχοινιά χλωματένιου ανθρώπου τούς τραβούσα, με τους δεσμούς της αγάπης, ώστε έγινα για χάρη τους όπως αυτοί που βγάζουν το ζυγό από τα σαγόνια εκείνων, και με τρυφερότητα έφερα τροφή στον καθένα τους».

¹⁰ Εδώ ο Ισραήλ παραβάλλεται με ένα μικρό παιδί. Ο Ιεχωβά δίδαξε στοργικά τους Ισραηλίτες να περπατούν, παίρνοντάς τους στους βραχίονές του. Και συνέχισε να τους τραβάει με «τους δεσμούς της αγάπης». Τι συγκινητική εικόνα! Φανταστείτε πως είστε γονέας και βοηθάτε το παιδί σας να κάνει τα πρώτα του βήματα. Τα χέρια σας είναι απλωμένα. Ίσως χρησιμοποιείτε σχοινιά για να κρατιέται το παιδί σας και να μην πέσει. Η αγάπη του Ιεχωβά για εσάς είναι εξίσου τρυφερή. Χαίρεται να σας οδηγεί με «τους δεσμούς της αγάπης».

¹¹ Στην πολιτεία του με τους Ισραηλίτες, ο Ιεχωβά “έγινε για χάρη τους όπως αυτοί που βγάζουν το ζυγό από τα σαγόνια εκείνων, και με τρυφερότητα έφερε τροφή στον καθένα τους”. Ο Θεός ενήργησε σαν να έβγαζε το ζυγό ενός ζώου ή να τον μετακινούσε σε τέτοιο σημείο ώστε να του επιτρέψει να φάει άνετα. Ο λαός του Ισραήλ βρέθηκε κάτω από τον καταπιεστικό ζυγό των εχθρών του μόνο όταν έσπασε το ζυγό της υποταγής του στον Ιεχωβά. (**Δευτερονόμιο 28:45, 48**· Ιερεμίας 28:14) Ας μην πιαστούμε ποτέ στη λαβή του μεγαλύτερου εχθρού μας, του Σατανά, και ας μην υποστούμε τους πόνους του καταπιεστικού ζυγού του. Αντίθετα, ας συνεχίσουμε να περπατάμε όσια με τον στοργικό Θεό μας.

*** w95 15/1 σ. 15-16 παρ. 2-5 Να Υπηρετείτε τον Ιεχωβά με Χαρά στην Καρδιά ***

Οι Ισραηλίτες ένιωθαν χαρά όταν ευαρεστούσαν τον Θεό. Αλλά τι θα συνέβαινε αν τον παρήκουσαν; Αυτοί είχαν λάβει την εξής προειδοποίηση: ‘[Κατάραι] θέλουν εισθαι επί σε και επί το σπέρμα σου, εις σημείον και τέρας διαπαντός. Επειδή δεν ελάτρευσας Ιεχωβά τον Θεόν σου εν ευφροσύνη και εν αγαθότητι καρδιάς [με χαρά στην καρδιά, *MNK*], δια την αφθονίαν πάντων· δια τούτο θέλεις δουλεύσει τους εχθρούς σου, τους οποίους ο Ιεχωβά θέλει εξαποστείλει επί σε, με πείναν και με δίψαν και με γυμνότητα και με έλλειψιν πάντων· και θέλει βάλει επί τον τράχηλόν σου ζυγόν σιδηρούν, εωσού σε εξολοθρεύση’. (**Δευτερονόμιον 28:45-48**) Οι ευλογίες και οι κατάρεις καθιστούσαν σαφές ποιοι ήταν και ποιοι δεν ήταν υπηρέτες του Ιεχωβά. Τέτοιες κατάρεις πιστοποιούσαν επίσης ότι δεν μπορεί κάποιος να παίρνει στα ελαφρά τις αρχές και τους σκοπούς του Θεού ούτε μπορεί να τα καταφρονεί. Επειδή οι Ισραηλίτες αρνήθηκαν να δώσουν προσοχή στις προειδοποιήσεις περί ερήμωσης και εξορίας που απηύθυνε ο Ιεχωβά, η Ιερουσαλήμ έγινε «κατάραι εις πάντα τα έθνη της γης». (Ιερεμίας 26:6) Γι’ αυτό, ας υπακούμε στον Θεό και ας απολαμβάνουμε την εύνοιά του. Η χαρά είναι μία από τις πολλές θεϊκές ευλογίες που απολαμβάνουν τα θεοσεβή άτομα.

Πώς να Υπηρετούμε με ‘Χαρά στην Καρδιά’

³ Οι Ισραηλίτες έπρεπε να υπηρετούν τον Ιεχωβά με ‘ευφροσύνη και χαρά στην καρδιά’. Το ίδιο πρέπει να κάνουν και οι σύγχρονοι υπηρέτες του Θεού. Χαίρομαι σημαίνει «είμαι γεμάτος χαρά, πολύ ευχαριστημένος». Αν και οι Γραφές αναφέρονται στην κατά γράμμα καρδιά, αυτή, στην κυριολεξία, δεν σκέφτεται ούτε λογικεύεται. (Εξοδος 28:30) Η κύρια λειτουργία της είναι να αντλεί το αίμα που τρέφει τα κύτταρα του σώματος. Όμως, στη συντριπτική πλειονότητα των περιπτώσεων, η Αγία Γραφή αναφέρεται στη συμβολική καρδιά, η οποία είναι κάτι περισσότερο από την έδρα της στοργής, των κινήτρων και της νόησης. Λέγεται ότι η συμβολική καρδιά αντιπροσωπεύει «το κεντρικό μέρος γενικά, το εσωτερικό, και επομένως τον εσωτερικό άνθρωπο όπως αυτός εκδηλώνεται σε όλες τις ποικίλες δραστηριότητές του, στις επιθυμίες, στις αρέσκειες, στα συναισθήματα, στα πάθη και στους σκοπούς του, στις σκέψεις, στις αντιλήψεις και στη φαντασία του, στη σοφία, στη γνώση και στην επιδεξιότητά του, στις πεποιθήσεις και στους συλλογισμούς του, στη μνήμη και στη συνειδητότητά του». (*Περιοδικό της Εταιρίας Βιβλικών Εντύπων και Ερμηνείας [Journal of the Society of Biblical Literature and Exegesis]*, 1882, σελίδα 67) Η συμβολική μας καρδιά έχει σχέση με τα αισθήματα και τα συναισθήματά μας, στα οποία συμπεριλαμβάνεται η χαρά.—Ιωάννης 16:22.

⁴ Τι μπορεί να μας βοηθήσει να υπηρετούμε τον Ιεχωβά με χαρά στην καρδιά; Μια θετική και γεμάτη εκτίμηση άποψη για τις ευλογίες και τα θεόδοτα προνόμιά μας είναι υποβοηθητική. Για παράδειγμα, μπορούμε να αναλογιζόμαστε με χαρά το προνόμιο που έχουμε να αποδίδουμε «ιερή υπηρεσία» στον αληθινό Θεό. (Λουκάς 1:74) Υπάρχει το παρεμφερές προνόμιο του να φέρουμε το όνομα του Ιεχωβά ως Μάρτυρές Του. (Ησαΐας 43:10-12) Σε αυτό μπορούμε να προσθέσουμε τη χαρά που νιώθουμε καθώς γνωρίζουμε ότι, ακολουθώντας το Λόγο του Θεού, Τον ευαρεστούμε. Και τι χαρά υπάρχει στο να αντανakλούμε το πνευματικό φως και έτσι να βοηθούμε πολλά άτομα να βγουν από το σκοτάδι!—Ματθαίος 5:14-16· παράβαλε 1 Πέτρου 2:9.

⁵ Εντούτοις, το να υπηρετούμε τον Ιεχωβά με χαρά στην καρδιά δεν είναι απλώς ζήτημα θετικού τρόπου σκέψης. Είναι επωφελές να είμαστε θετικοί στις απόψεις μας. Αλλά η θεοσεβής χαρά δεν είναι κάτι που παράγουμε μέσω ανάπτυξης του χαρακτήρα. Αυτή είναι καρπός του πνεύματος του Ιεχωβά. (Γαλάτες 5:22, 23) Αν δεν έχουμε τέτοια χαρά, μπορεί να χρειάζεται να κάνουμε προσαρμογές προκειμένου να μη σκεφτόμαστε ούτε να ενεργούμε με κάποιον αντιγραφικό τρόπο ο οποίος θα μπορούσε να λυπεί το πνεύμα του Θεού. (Εφεσίους 4:30) Όμως, ως άτομα που είναι αφοσιωμένα στον Ιεχωβά, ας μη φοβόμαστε ότι, αν σε κάποια περίπτωση μας λείπει η εγκάρδια χαρά, τότε αυτό αποτελεί απόδειξη θεϊκής αποδοκιμασίας. Είμαστε ατελείς και νιώθουμε πόνο, θλίψη, ακόμη και κατάθλιψη κατά καιρούς, αλλά ο Ιεχωβά μάς καταλαβαίνει. (Ψαλμός 103:10-14) Ας προσευχόμαστε λοιπόν για το άγιο πνεύμα του, και ας θυμόμαστε ότι η χαρά είναι ένας θεόδοτος καρπός του. Ο στοργικός ουράνιος Πατέρας μας θα απαντήσει σε αυτές τις προσευχές και θα μας καταστήσει ικανούς να τον υπηρετούμε με χαρά στην καρδιά.—Λουκάς 11:13.

*** it-1 σ. 131 Αίγυπτος, Αιγύπτιοι ***

Ο «Αιγύπτιος» στασιαστής με τον οποίο μπέρδεψε τον Παύλο ο στρατιωτικός διοικητής της Ιερουσαλήμ πιθανόν να είναι ο ίδιος με αυτόν που μνημονεύει ο Ιώσηπος. (Ο *Ιουδαϊκός Πόλεμος*, Β', 254-263 [xiii, 3-5]) Η εξέγερσή του αναφέρεται ότι έλαβε χώρα όταν κυβερνούσε ο Νέρων και όταν αυτοκρατορικός επίτροπος στην Ιουδαία ήταν ο Φήλιξ, στοιχεία που ταιριάζουν στην περιγραφή των εδαφίων Πράξεις 21:37-39· 23:23, 24.

Με τη δεύτερη καταστροφή της Ιερουσαλήμ, από τους Ρωμαίους το 70 Κ.Χ., εκπληρώθηκε περαιτέρω το εδάφιο **Δευτερονόμιο 28:68**, καθώς πολλοί επιζώντες Ιουδαίοι στάλθηκαν στην Αίγυπτο ως δούλοι.—Ο *Ιουδαϊκός Πόλεμος*, ΣΤ', 418 (ix, 2).

*** w07 1/4 σ. 10-11 Η Πίστη στη Βιβλική Προφητεία Διατηρεί τη Ζωή ***

Σύντομα, η πείνα κυριεύει την πόλη. Ένοπλοι όχλοι λεηλατούν τα σπίτια των νεκρών και των ετοιμοθάνατων. Τουλάχιστον μία απελπισμένη γυναίκα σκοτώνει και τρώει το βρέφος της, εκπληρώνοντας την πρόρρηση: «Θα φας τον καρπό της κοιλιάς σου, τη σάρκα των γιών σου και των θυγατέρων σου . . . εξαιτίας του ασφυκτικού κλοιού και της πίεσης με τα οποία θα σε έχει περικυκλωμένο ο εχθρός σου».—**Δευτερονόμιο 28:53-57**.

Τελικά, έπειτα από πολιορκία πέντε μηνών, η Ιερουσαλήμ πέφτει. Η πόλη και ο μεγαλειώδης ναός της λεηλατούνται και καίγονται ενώ στη συνέχεια δεν μένει πέτρα πάνω σε πέτρα. (Δανιήλ 9:26) Το σύνολο των νεκρών ανέρχεται σε περίπου 1.100.000. Άλλα 97.000 άτομα πουλιούνται ως δούλοι. (**Δευτερονόμιο 28:68**) Η Ιουδαία ουσιαστικά αδειάζει από Ιουδαίους. Πραγματικά, πρόκειται για μια πρωτόγνωρη εθνική συμφορά, ένα σημείο στροφής για την πολιτική, θρησκευτική και πολιτιστική ζωή των Ιουδαίων.

Στο μεταξύ, οι Χριστιανοί στην Πέλλα ευχαριστούν εγκάρδια τον Θεό για την απελευθέρωσή τους. Η πίστη τους στη Βιβλική προφητεία έχει διατηρήσει την ίδια τους τη ζωή!

Αναλογιζόμενος αυτά τα γεγονότα, ο καθένας από εμάς σήμερα θα είναι καλό να ρωτήσει: “Έχω εγώ την πίστη που θα διατηρήσει τη ζωή μου καθώς πλησιάζει η μεγάλη θλίψη; Είμαι «από εκείνους που έχουν πίστη για τη διατήρηση της ψυχής ζωντανής»,”—Εβραίους 10:39· Αποκάλυψη 7:14.

*** it-1 σ. 368 Ασθένειες και Θεραπεία ***

Η ανυπακοή στο Λόγο του Θεού, όπως σε ζητήματα που περιλαμβάνουν τη σεξουαλική ηθική, μπορεί να οδηγήσει σε αρρώστια, ακόμη δε και σε θάνατο. (Παρ 7:21-27) Οι Ισραηλίτες προειδοποιήθηκαν ότι, αν παρήκουαν τον Ιεχωβά, εκείνος θα τους πάτασσε με διάφορες ασθένειες.—**Δευ 28:58-61**.

Η Αγία Γραφή αναφέρει αρκετές ασθένειες και παθήσεις. Για παράδειγμα, αν οι Ισραηλίτες αποδεικνύονταν ανυπάκουοι, θα υπέφεραν από φυματίωση, μεγάλα σπυριά, αιμορροΐδες, έκζεμα και παραφροσύνη. (**Δευ 28:22, 27, 28, 35**) Ο Νόμος παρείχε πληροφορίες για τη διάγνωση και την αντιμετώπιση κρουσμάτων λέπρας. (Λευ κεφ. 13, 14) Όποιος απόγονος του Ααρών είχε τριχοφυτία αποκλειόταν από την εκτέλεση των ιερατικών καθηκόντων, και ένα ζώο που έπασχε από την ίδια ασθένεια δεν γινόταν δεκτό για θυσία. (Λευ 21:17, 20· 22:22) Με τη δύναμη του Θεού, ο Ιησούς Χριστός θεράπευσε περιπτώσεις εκ γενετής τυφλότητας (Ιωα 9:1-7), κωφότητας (Λου 7:22), υδρωπικίας (Λου 14:1-4), λέπρας (Λου 5:12, 13), επιληψίας, παράλυσης και άλλων ασθενειών και παθήσεων (Ματ 4:23, 24). Στη Μάλτα, ο Παύλος γιάτρεψε τον πατέρα του Πόπλιου, ο οποίος «βασανιζόταν από πυρετό και δυσεντερία».—Πρ 28:1-8.

*** it-1 σ. 1175 Θρήνοι (Βιβλίο) ***

Εκπλήρωση Προφητειών. Τα λόγια των εδαφίων **Δευτερονόμιο 28:63-65** εκπληρώθηκαν στην περίπτωση της Ιερουσαλήμ, σύμφωνα με τη ζωηρή περιγραφή του βιβλίου των Θρήνων. Σε αυτό το βιβλίο καταδεικνύεται επίσης η εκπλήρωση διαφόρων άλλων θεόπνευστων προφητειών και προειδοποιήσεων. Για παράδειγμα, παράβαλε τα εδάφια Θρήνοι 1:2 με Ιερεμίας 30:14· Θρήνοι 2:17 με Λευιτικό 26:17· Θρήνοι 2:20 με **Δευτερονόμιο 28:53**.

*** it-2 σ. 555 Ουρανός ***

Συσκότιση των Ουρανών. Η συσκότιση των ουρανών ή των αστρικών σωμάτων χρησιμοποιείται συχνά για να συμβολίσει την απομάκρυνση των καλών, ευνοϊκών συνθηκών και την αντικατάστασή τους από δυσοίωνες, ζοφερές προοπτικές και συνθήκες, όπως όταν τα μαύρα σύννεφα κρύβουν κάθε φως ημέρα και νύχτα. (Παράβαλε Ησ 50:2, 3, 10.) Αυτή η χρήση των φυσικών ουρανών σε σχέση με τη ανθρώπινη θεώρηση των πραγμάτων μοιάζει κάπως με την παλιά αραβική έκφραση: «Ο ουρανός του έπεσε στη γη», που σημαίνει ότι η ανωτερότητα ή η ευημερία κάποιου μειώνεται πολύ. Ενίοτε, φυσικά, εκφράζοντας θεϊκή οργή, ο Θεός χρησιμοποίησε ουράνια φαινόμενα, μερικά από τα οποία προκάλεσαν κατά γράμμα συσκότιση των ουρανών.—Εξ 10:21-23· Ιη 10:12-14· Λου 23:44, 45.

Μια τέτοια ημέρα σκοταδιού ήρθε στον Ιούδα σε εκπλήρωση της κρίσης που ανήγγειλε ο Ιεχωβά μέσω του Ιωήλ του προφήτη του, και έφτασε στο αποκορύφωμά της με την ερήμωση του Ιούδα από τη Βαβυλώνα. (Ιωλ 2:1, 2, 10, 30, 31·

παράβαλε Ιερ 4:23, 28.) Κάθε ελπίδα για βοήθεια από ουράνια πηγή φαινόταν να έχει εκλείψει, και όπως προειπώθηκε στα εδάφια **Δευτερονόμιο 28:65-67**, αυτοί ήταν “τρομαγμένοι νύχτα και ημέρα”, χωρίς ανακούφιση ή ελπίδα από ηλιόλουστη ημέρα ή σεληνόφωτη νύχτα. Ωστόσο, μέσω του ίδιου προφήτη, του Ιωήλ, ο Ιεχωβά προειδοποίησε τους εχθρούς του Ιούδα ότι θα περιέρχονταν στην ίδια κατάσταση όταν θα εκτελούσε κρίση εναντίον τους. (Ιωλ 3:12-16) Ο Ιεζεκιήλ και ο Ησαΐας χρησιμοποίησαν την ίδια αυτή μεταφορική εικόνα προλέγοντας την κρίση του Θεού εναντίον της Αιγύπτου και της Βαβυλώνας αντίστοιχα.—Ιεζ 32:7, 8, 12· Ησ 13:1, 10, 11.

Ο απόστολος Πέτρος παρέθεσε την προφητεία του Ιωήλ την ημέρα της Πεντηκοστής όταν πρότρεψε ένα πλήθος ακροατών να “σωθούν από αυτή τη στρεβλή γενιά”. (Πρ 2:1, 16-21, 40) Όσοι από εκείνη τη γενιά δεν έδωσαν προσοχή έζησαν έναν καιρό μεγάλου σκοταδιού όταν, σε λιγότερο από 40 χρόνια, οι Ρωμαίοι πολιορκήσαν και τελικά κατέστρεψαν την Ιερουσαλήμ. Πριν από την Πεντηκοστή, όμως, ο Ιησούς είχε πει μια παρόμοια προφητεία και είχε δείξει ότι αυτή θα εκπληρωνόταν τον καιρό της παρουσίας του.—Ματ 24:29-31· Λου 21:25-27· παράβαλε Απ 6:12-17